

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/216/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201365
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mališová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1019201365.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: HYDINA SK, s.r.o., Slavkovská cesta 54/1468, 060 01 Kežmarok, IČO: 46 645 454, zastúpený: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., Dunajská 2317/32, 811 08 Bratislava, IČO: 51 003 848 proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101902386/2019 zo dňa 08.08.2019 a o opätovnom návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave opätovný návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 07.10.2019, doručenou Krajskému súdu v Bratislave ako správneho súdu (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 08.10.2019, sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101902386/2019 zo dňa 08.08.2019, ktorým žalovaný podľa ust. § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (ďalej len „daňový poriadok“) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Kriminálneho úradu finančnej správy č. 100600576/2019 zo dňa 11.03.2019, ktorým Kriminálny úrad finančnej správy uložil žalobcovi podľa § 50 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 160 ods. 5 daňového poriadku predbežné opatrenie, nakoľko je odôvodnená obava, že nesplattná alebo nevyrubená daň nebude v dobe jej splatnosti uhradená, alebo bude nevyvožitelná, alebo, že v tejto dobe bude vymáhanie dane spojené so značnými ťažkosťami za využitia všetkých zákonom stanovených foriem v rozsahu povinnosti zložiť na účet správcu dane peňažnú sumu vo výške X XXX XXX,XX eura za zdaňovacie obdobie január až december 2015.

2. Žalobca zároveň požiadal súd, aby priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa ustanovenia § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). V dôvodoch svojho návrhu uviedol, že je nevyhnutne daná potreba úpravy pomerov vyplývajúcich z právneho stavu vytvoreného napadnutým rozhodnutím. Potrebu priznania odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil hrozbou závažnej ujmy, značnej hospodárskej a finančnej škody, ktoré budú predstavovať vážne nenapraviteľný následok. Argumentoval tým, že ako podnikateľský subjekt sa dostal do situácie, pri ktorej v rámci výkonu rozhodnutia nebude objektívne schopný plniť svoje záväzky a to nielen vo vzťahu k daňovému úradu, ale najmä vo vzťahu k svojim zamestnancom a príslušným sociálnym alebo zdravotným inštitúciám, ako aj vo vzťahu k obchodným partnerom. Tvrdil, že prípadným výkonom výkonu daňovej exekúcie sa stane nielen absolútne a objektívne platobne neschopným, ale pre svojich zamestnancov a dodávateľov aj nedôveryhodným subjektom pre akúkoľvek dlhšiu spoluprácu. V dôvodoch svojho návrhu dôrazne poukázal na skutočnosť, že z obsahu riadnej účtovnej závierky žalobcu zostavenej ku dňu 31.12.2018 vyplýva, že prevádzkové zdroje nepokrývajú ani prevádzkové záväzky, v dôsledku čoho žalobca ako obchodná spoločnosť tvorí záporný prevádzkový kapitál. Záväzky žalobcu značne prevyšujú pohľadávky žalobcu, čo predstavuje komplikácie v rámci financovania prevádzky žalobcu, ktorý je nútený zdroje na chod a hospodársku réžiu financovať aj z cudzích zdrojov, prijatých formou úveru. Podľa žalobcu bude

výkon napadnutého rozhodnutia pre žalobcu likvidačným. V návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobca osobitne zdôraznil svoju úlohu ako zamestnávateľa, ktorý zamestnáva približne 70 zamestnancov v regióne sídla prevádzky - okres Kežmarok v Prešovskom kraji s tým, že náklady spojené s plnením si povinností žalobcu ako zamestnávateľa vo vzťahu k zamestnancom predstavujú len zlomok celkových nákladov obchodnej spoločnosti žalobcu. Argumentoval aj tým, že nepriznanie odkladného účinku správnej žalobe by predstavovalo vážne ekonomické a sociálne komplikácie pre zamestnancov a aj v spôsobe života regionálneho obyvateľstva. Takýto zásah by mal za následok zvýšenie už teraz neprimerane vysokej miery nezamestnanosti v rámci regiónu pôsobnosti žalobcu. Zdôraznil i tú skutočnosť, že ako zamestnávateľ prispieva k priaznivému vývoju prostredia trhu práce a k sociálnej stabilite v regióne. Tvrdil, že priznaním odkladného účinku správnej žalobe nepochybne nevzniká rozpor s verejným záujmom. Priznanie odkladného účinku dáva žalobcovi možnosť naďalej udržiavať svoje podnikateľské pôsobenie a zamestnanosť. V dôvodoch svojho návrhu poukázal i na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove v obdobných veciach, v ktorých bol odkladný účinok správnej žalobe žalobcu priznaný. Mal za to, že v rámci zachovania právnej istoty žalobcu na rozhodovaní súdov a s poukazom na legitímne očakávania žalobcu v dôsledku už raz priznaného odkladného účinku obdobne správnej žalobe, je tento žalobcov návrh na priznanie odkladného účinku správnej žaloby relevantný a odôvodnený pre tento účel. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.06.2011 sp. zn. 1 Sžr/28/2010, v zmysle ktorého s princípom právnej istoty logicky korešponduje zásada rozhodovať v obdobných veciach rovnako. Akoukoľvek blokáciou alebo zamedzením žalobcovi nakladať so zostatkom na bankových účtoch, alebo dispozíciou s majetkom žalobcu ako obchodnej spoločnosti je nepochybné, že v danom prípade dôjde k naplneniu podmienok stanovených ustanovením § 185 písm. a) SSP. Zdôrazňoval aj tú skutočnosť, že terajšia finančná situácia dovoľuje žalobcovi vykonávať svoju podnikateľskú činnosť s pozitívnym prognózovaním finančnej situácie do budúcnosti, nechystá sa meniť spôsob a systém prevádzky.

3. Žalovaný sa k žalobe vo veci samej vyjadril písomne, podaním doručeným správne mu súdu dňa 14.01.2020, v rámci ktorého sa k návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vyjadril tak, že podľa žalovaného nie sú súčasťou návrhu žalobcu žiadne dôkazy preukazujúce prítomnosť zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, pretože jeho tvrdenie v návrhu o hrozbe exekučnej činnosti žalovaného, resp. že výkonom rozhodnutí o nariadení predbežného opatrenia sa stane objektívne platobne neschopným a pre svojich dodávateľov a zamestnancov nedôveryhodným, neobsahuje žiadne relevantné dôkazy, na základe ktorých by sa malo návrhu na priznanie odkladného účinku vyhovieť. K návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalovaný poukázal na podstatu v danej veci, a to žalobcom uplatnené právo na odpočítanie dane podľa hmotnoprávneho predpisu - § 49 až § 51 zákona o DPH, pri ktorom sa reálnosť dodania fakturovaných zdaniteľných obchodov nepotvrdila, a preto žalovaný poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej právnu ochranu môže mať len poctivé podnikanie a relevantné fakturované prijaté a dodané zdaniteľné obchody v rámci obchodných vzťahov, čo sa v danom prípade u žalobcu v priebehu výkonu daňovej kontroly a následného vyrubovacieho konania nepotvrdilo.

4. Krajský súd uznesením č.k. 1S/216/2019-110 zo dňa 10.02.2020 návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

5. Žalobca návrhom doručeným krajskému súdu dňa 24.02.2020 opätovne t.j. druhýkrát, požiadal súd o priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa ustanovenia § 185 ods.1 písm. a) SSP z rovnakých dôvodov, ktoré uviedol v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 07.10.2019 a opätovne poukázal aj na skutočnosť, že na strane žalobcu je daná objektívna nemožnosť dobrovoľného plnenia bez toho, aby ukončil svoju činnosť. Podľa žalobcu priznaním odkladného účinku správnej žalobe nepochybne nevzniká rozpor s verejným záujmom, ktorým je zabezpečenie včasného a riadneho výberu daní, nakoľko priznaním odkladného účinku správnej žalobe nezaničí žiadne právo, pohľadávka a ani právny nárok správcu dane, ktorý je predmetom rozhodnutia.

6. Žalobca k návrhu priložil rovnaké účtovné doklady ako pri prvom návrhu na priznanie odkladného účinku žaloby a to: prehľad účtovných odpisov dlhodobého majetku 9.2019, doklady týkajúce sa majetku žalobcu, prehľad peňažných tokov JMS od PS.2018 do 31.12.2018 - denník, účtovnú závierku k 31.12.2018.

7. Ďalej žalobca predložil nové dôkazy: mesačnú štatistiku o počte a štruktúre uchádzačov o zamestnanie, daňovú exekučnú výzvu zo dňa 07.10.2019, daňový exekučný príkaz zo dňa 13.01.2020, uznesenie Krajského súdu v Bratislave 5S/29/2019-154 zo dňa 12.11.2019.

8. Podľa § 184 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

9. Podľa § 185 SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verným záujmom (písm. a/), ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie (písm. b/).

10. Podľa § 186 ods. 1 SSP nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy.

11. Podľa § 188 SSP ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

12. Priznať odkladný účinok správnej žalobe môže správny súd a to za podmienok stanovených zákonom. Procesným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je predovšetkým návrh žalobcu, ktorým tvrdí, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy by mu hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Priznanie odkladného účinku pre tento zákonný dôvod nemôže byť v rozpore s verejným záujmom.

13. Žalobca nie je povinný preukazovať, že tvrdená ujma bezprostredne nastala, vyžaduje sa však osvedčenie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma hrozí.

14. Správny súd po oboznámení sa s tvrdeniami žalobcu v opätovnom (druhom) návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nezistil zákonný dôvod pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe, nakoľko žalobca neosvedčil zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 185 písm. a) SSP žiadanými novými relevantnými dôkazmi oproti pôvodne predloženým dôkazom.

15. Zo znenia ustanovenia § 185 SSP vyplýva, že jednou z nevyhnutných podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žalobe je existencia hrozby, že v budúcnosti nastane niektorý z tam uvedených následkov. Táto podmienka v danom prípade splnená nebola. Samotný žalobca poukázal na to, že žalovaný je oprávnený realizovať exekučnú činnosť na podklade vykonateľného exekučného titulu. Z tvrdenia žalobcu teda vyplýva, že ujma, ktorej sa obáva žalobca, nastala už pred podaním opätovného návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Súď ďalej poznamenáva, že žalobca v návrhu neuviedol nové skutočnosti, ani nepredložil nové dôkazy osvedčujúce splnenie zákonných podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, a preto ním tvrdené následky, nemožno vyhodnotiť ako závažnú ujmu, či značnú hospodársku alebo finančnú škodu, či nenapraviteľný následok.

16. K tvrdeniu žalobcu, že mal legitímne očakávania, že správny súd rozhodne v tejto veci rovnako ako Krajský súd v Prešove a Krajský súd v Bratislave v obdobných prípadoch vo veciach týkajúcich sa rozhodnutí žalovaného, súd uvádza, že judikatúra Slovenskej republiky definuje legitímne očakávania ako kategóriu právnej istoty, ktorej účelom je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 16/06). V

tejto rovine doktrína legitímneho očakávania pripomína zásadu, že pri rozhodovaní v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch má orgán verejnej moci postupovať tak, aby nevznikli neodôvodnené rozdiely a taktiež zásadu zákazu prekvapivých rozhodnutí orgánov verejnej moci. Súd konštatuje, že táto doktrína nie je absolútna a nie všetky očakávania účastníka sa považujú za legitímne. To znamená, že ak iný správny súd vo veci žalobcu priznal správnej žalobe odkladný účinok v obdobných prípadoch, ešte neznamená, že bola porušená zásada legitímneho očakávania, pretože správny súd rozhoduje v každej veci po vyhodnotení dôkazov podľa svojej úvahy.

17. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní opätovného (druhého) návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe dospel k záveru, že tento návrh nie je dôvodný, nakoľko neboli splnené podmienky stanovené v ustanovení § 185 písm. a) SSP, a preto rozhodol s poukazom na ustanovenie § 188 SSP tak, že tento návrh zamietol.

18. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu kasačná sťažnosť nie je prípustná (§ 439 ods. 2 písm. a) SSP).